

4. Pole

BAB37ZPR – Základy programování

Stanislav Vítek

Katedra radioelektroniky
Fakulta elektrotechnická
České vysoké učení v Praze

Přehled témat

- Část 1 – Pole

Pole

Hodnoty a reference

Část I

Pole

I. Pole

Pole

Hodnoty a reference

Datové typy v Pythonu

Jednoduché typy

- celé číslo, reálné číslo, logická hodnota

primitive data type

Složené typy / datové struktury

- řetězec, *n*-tice (*tuple*), **pole**

composite/compound data type, data structures

- Hierarchicky sdružují data
- Související data jsou uložena a manipulována spolu
- Pro zvýšení efektivity programování i vykonávání
- Operace na datových strukturách
 - vytvoření
 - čtení a modifikace jednotlivých složek (elementů)
 - vyhledávání, přidávání, odebírání, ...

Pole

- Obsahuje N elementů (objektů, prvků), indexovaných od 0
- Přímý přístup (*random access*)
 - Pro čtení i zápis, v konstantním čase
- Vytvoření

```
a=[0.3,0.6,0.1]
a
type(a)
```

- Čtení prvku

```
a[1]
a[0]
```

- Změna prvku

```
a[2]=1.5
a
```

Pole

- Obsahuje N elementů (objektů, prvků), indexovaných od 0
- Přímý přístup (*random access*)
 - Pro čtení i zápis, v konstantním čase

- Vytvoření

```
a=[0.3,0.6,0.1]
a
type(a)
```

- Čtení prvku

```
a[1]
a[0]
```

- Změna prvku

```
a[2]=1.5
a
```

Pole

- Obsahuje N elementů (objektů, prvků), indexovaných od 0
- Přímý přístup (*random access*)
 - Pro čtení i zápis, v konstantním čase

- Vytvoření

```
a=[0.3,0.6,0.1]
a
type(a)
```

- Čtení prvku

```
a[1]
a[0]
```

- Změna prvku

```
a[2]=1.5
a
```


Operace s polem

- Vypis pole

```
a=[0.3,0.6,0.1]  
print(a)
```

```
[0.3, 0.6, 0.1]
```

- Index může být výraz

```
s=0.  
for i in range(3):  
    s+=a[i]  
    print("a[%d]=%f" % (i,a[i]))  
print(s)
```

```
a[0]=0.300000  
a[1]=0.600000  
a[2]=0.100000  
0.9999999999999999
```

Pole různých typů

```
a=[0.3,0.6,0.1]
```

```
print(a[0])
```

```
b=[3,1,4,1,5,9,2]
```

```
print(b[2])
```

```
barvy=["srdce","listy","kule","zaludy"]
```

```
print(barvy[3])
```

```
bits=[True,False]
```

```
print(bits)
```

Homogenní pole → všechny prvky jsou stejného typu.

Funkce a pole – unární operace

```
>>> a=[0.3,0.6,0.1]
>>> print(a)
[0.3,0.6,0.1]
>>> len(a)
3
>>> sum(a)
1
>>> max(a)
0.6
>>> bits=[True,False]
>>> all(bits)
False
>>> any(bits)
True
```

Funkce a pole – binární operace

- Spojování, opakování

```
>>> a=[0.3,0.6,0.1]
```

```
>>> b=[0.7,0.9]
```

```
>>> a+b
```

```
[0.3, 0.6, 0.1, 0.7, 0.9]
```

```
>>> b*3
```

```
[0.7, 0.9, 0.7, 0.9, 0.7, 0.9]
```

Vytvoření pole 1/3

- Výčtem

```
>>> a=[0.3,0.6,0.1]
```

- Opakováním prvků

```
>>> a=10*[0]
```

```
>>> a
```

```
[0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0, 0]
```

Opakování používejte pouze pro primitivní nebo neměnné typy.

```
>>> a=3*[[1,2]]
```

```
>>> a
```

```
[[1, 2], [1, 2], [1, 2]]
```

```
>>> a[1][0]=10
```

```
>>> a
```

```
[[10, 2], [10, 2], [10, 2]]
```

Vytvoření pole 2/3

- Z posloupnosti

```
list(range(1,11))
```

```
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
```

V Pythonu se tento druh pole jmenuje `list`

- Přidáváním na konec

```
a=[]  
for i in range(10):  
    a+=[0.0]  
print(a)
```

```
[0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0]
```

Přidávání může být časově náročné.

Vytvoření pole 3/3

- Výrazem (*list comprehension*)

```
[i for i in range(1,11)]
```

```
[1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10]
```

```
[i*i for i in range(1,11)]
```

```
[1, 4, 9, 16, 25, 36, 49, 64, 81, 100]
```

```
[0. for i in range(1,11)]
```

```
[0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0, 0.0]
```

Elegantní, ale specialita Pythonu — nemusíte si pamatovat.

Indexace

```
x[i]
```

- i -tý prvek pole `x`
- pro sekvenční typy: pole, řetězce, n -tice

```
a=[2,7,1]  
print(a[2])
```

```
s="Ferda"  
print(s[2])
```

```
t=(1,2)  
print(t[0])
```


Indexace – záporné indexy

```
x[i]=x[len(x)+i]
```

Specialita Pythonu.

```
a=[6,7,5,2,9]
```

```
>>> a[-1]
```

```
9
```

```
>>> a[2]
```

```
5
```

```
>>> a[-2]
```

```
2
```

Řezy pole

```
x[i:j]=[x[i], x[i+1], ..., x[j-1]]
```

```
x[i:]=x[i:len(x)]
```

```
x[:j]=x[0:j]
```

```
x[:]=x[0:len(x)]=x
```

Specialita Pythonu, podobný přístup např. v Matlabu

- Příklad:

```
a=[6,7,5,2,9]
```

```
print(a[2:4])
```

```
[5, 2]
```

```
print(a[:3])
```

```
[6, 7, 5]
```

Příklad: jména dnů v týdnu

Úkol: převedte $i \in \{0, \dots, 6\}$ na jméno dne.

```
def jmeno_dne(i):  
    if i==0: return "pondeli"  
    elif i==1: return "utery"  
    elif i==2: return "streda"  
    elif i==3: return "ctvrtek"  
    elif i==4: return "patek"  
    elif i==5: return "sobota"  
    elif i==6: return "nedele"  
    else: return "???"  
  
print(jmeno_dne(3))
```

```
ctvrtek
```

Příklad: jména dnů v týdnu – pomocí pole

```
jmena_dni=["pondeli","utery","streda","ctvrtek",  
           "patek","sobota","nedele"]  
print(jmena_dni[3])
```

Uzávorkovaný výraz lze rozdělit na více řádek.

```
ctvrtek
```

```
def jmeno_dne(i):  
    return jmena_dni[i]  
print(jmeno_dne(3))
```

```
ctvrtek
```

Příklad: průměr a směrodatná odchylka

$$\mu_x = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N x_i, \quad \sigma_x = \sqrt{\frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N (x_i - \mu_x)^2}$$

```
def mean(v):  
    "Calculate a mean of a vector"  
    s=0.  
    for i in range(len(v)):  
        s+=v[i]  
    return(s/len(v))
```

Řetězec za hlavičkou funkce slouží k dokumentaci. Lze ho zobrazit příkazem `help(mean)`.

Příklad: průměr a směrodatná odchylka (2)

$$\mu_x = \frac{1}{N} \sum_{i=1}^N x_i, \quad \sigma_x = \sqrt{\frac{1}{N-1} \sum_{i=1}^N (x_i - \mu_x)^2}$$

```
import math
def stdev(v):
    "Calculate a corrected sample standard deviation"
    m=mean(v)
    s=0.
    for i in range(len(v)):
        s+=(v[i]-m)**2
    return math.sqrt(s/(len(v)-1))
```

Příklad: průměr a směrodatná odchylka (3)

Vypočítáme μ , σ pro $x_1 = 0, \dots, x_{1001} = 1000$

```
a=list(range(1001))
```

```
print("mean=", mean(a), " sigma=", stdev(a))
```

```
mean= 500.0  sigma= 289.10811126635656
```

Pro spojitou uniformní distribuci $[0, 1000]$ je

- $\mu = 500$ a
- $\sigma = \frac{1000}{\sqrt{12}} \approx 288.67$

Pole jako argument cyklu

- Místo

```
def mean(v):  
    "Calculate a mean of a vector"  
    s=0.  
    for i in range(len(v)):  
        s+=v[i]  
    return(s/len(v))
```

- Můžeme psát

```
def mean(v):  
    "Calculate a mean of a vector"  
    s=0.  
    for x in v:  
        s+=x  
    return(s/len(v))
```

Argumentem cyklu `for` je *sekvence*, například pole.

Pole jako argument cyklu (2)

- Výsledek je stejný

```
def mean(v):  
    "Calculate a mean of a vector"  
    s=0.  
    for x in v:  
        s+=x  
    return(s/len(v))
```

```
a=list(range(1001))  
print("mean=", mean(a))
```

```
mean=500
```

Použití funkcí pole

- Místo:

```
def mean(v):  
    s=0.  
    for x in v:  
        s+=x  
    return(s/len(v))
```

- Můžeme psát

```
def mean(v):  
    "Calculate a mean of a vector"  
    return(sum(v)/len(v))
```

Pokud můžete, používejte existující funkce.

Použití funkcí pole (2)

- Místo:

```
def stdev(v):  
    "Calculate a corrected sample standard deviation"  
    m=mean(v)  
    s=0.  
    for i in range(len(v)):  
        s+=(v[i]-m)**2  
    return math.sqrt(s/(len(v)-1))
```

- Můžeme psát

```
def stdev(v):  
    "Calculate a corrected sample standard deviation"  
    m=mean(v)  
    s=sum([(x-m)**2 for x in v])  
    return math.sqrt(s/(len(v)-1))
```

Použití funkcí pole (2)

- Funkci

```
def stdev(v):  
    "Calculate a corrected sample standard deviation"  
    m=mean(v)  
    s=sum([(x-m)**2 for x in v])  
    return math.sqrt(s/(len(v)-1))
```

- lze dále zkrátit

```
def stdev(v):  
    return math.sqrt(sum([(x-mean(v))**2 for x in v])/  
                      (len(v)-1))  
  
a=list(range(1001))  
print("mean=",mean(a)," sigma=",stdev(a))
```

```
mean= 500.0  sigma= 289.10811126635656
```

Příklad: Náhodná permutace

Vytvořte náhodnou permutaci čísel $0, 1, \dots, N - 1$

Myšlenka

- Uložíme do pole počáteční permutací $0, 1, \dots, N - 1$
- Budeme *vyměňovat* vždy dva prvky
- Aktuální prvek $i = 0, \dots, N - 2$ vyměníme s náhodně vybraným prvkem na pozici $j = i, i + 1, \dots, N - 1$

Příklad: Náhodná permutace

Vytvořte náhodnou permutaci čísel $0, 1, \dots, N - 1$

Myšlenka

- Uložíme do pole počáteční permutací $0, 1, \dots, N - 1$
- Budeme *vyměňovat* vždy dva prvky
- Aktuální prvek $i = 0, \dots, N - 2$ vyměníme s náhodně vybraným prvkem na pozici $j = i, i + 1, \dots, N - 1$

Příklad: Náhodná permutace (2)

```
import random

def permutation(n):
    "Create a random permutation of integers 0..n-1"
    p=list(range(n))
    for i in range(n-1):
        r=random.randrange(i,n)
        temp=p[r]
        p[r]=p[i]
        p[i]=temp
    return(p)
```

Příklad: Náhodná permutace (3)

- Vyzkoušíme:

```
print(permutation(10))
```

```
[9, 5, 3, 2, 4, 8, 0, 6, 1, 7]
```

```
print(permutation(10))
```

```
[7, 0, 6, 4, 2, 9, 3, 8, 5, 1]
```

```
print(permutation(10))
```

```
[5, 8, 1, 7, 0, 9, 6, 4, 2, 3]
```


Kontrolní tisky

- Jak to vlastně funguje?

```
def permutation(n):
    "Create a random permutation of integers 0..n-1"
    p=list(range(n))
    print("p=",p)
    for i in range(n-1):
        r=random.randrange(i,n)
        temp=p[r]
        p[r]=p[i]
        p[i]=temp
        print("i=%d r=%d p=%s" % (i,r,str(p)))
    return(p)

permutation(5)
```

Kontrolní tisky (2)

```
p= [0, 1, 2, 3, 4]
i=0 r=0 p=[0, 1, 2, 3, 4]
i=1 r=4 p=[0, 4, 2, 3, 1]
i=2 r=3 p=[0, 4, 3, 2, 1]
i=3 r=4 p=[0, 4, 3, 1, 2]
```

Toto je velmi obecná a užitečná technika ověření funkčnosti programů.

Příklad: Permutace pole

- Vytiskneme prvky pole v náhodném pořadí:

```
barvy=["srdce","listy","kule","zaludy"]
p=permutation(len(barvy))
for i in range(len(barvy)):
    print(barvy[p[i]], end=" ")
```

```
zaludy kule listy srdce
```

Pole v novém pořadí:

```
print([ barvy[i] for i in p])
```

```
['zaludy', 'kule', 'listy', 'srdce']
```

Příklad: Permutace pole

- Vytiskneme prvky pole v náhodném pořadí:

```
barvy=["srdce","listy","kule","zaludy"]
p=permutation(len(barvy))
for i in range(len(barvy)):
    print(barvy[p[i]], end=" ")
```

```
zaludy kule listy srdce
```

Pole v novém pořadí:

```
print([ barvy[i] for i in p])
```

```
['zaludy', 'kule', 'listy', 'srdce']
```

Příklad: Házení dvěma kostkami

Jaká je pravděpodobnost, že padne součet s ?

$$P(s) = \frac{\text{počet příznivých}}{\text{počet celkem}} = \frac{6 - |s - 7|}{6^2}$$

s	počet možností	$P(s)$
2	1	0.028
3	2	0.056
4	3	0.083
5	4	0.111
6	5	0.139
7	6	0.167
8	5	0.139
9	4	0.111
10	3	0.083
11	2	0.056
12	1	0.028

Příklad: Házení dvěma kostkami

Jaká je pravděpodobnost, že padne součet s ?

$$P(s) = \frac{\text{počet příznivých}}{\text{počet celkem}} = \frac{6 - |s - 7|}{6^2}$$

s	počet možností	$P(s)$
2	1	0.028
3	2	0.056
4	3	0.083
5	4	0.111
6	5	0.139
7	6	0.167
8	5	0.139
9	4	0.111
10	3	0.083
11	2	0.056
12	1	0.028

Simulace házení dvěma kostkami

```
import random
h=[0]*13 # četnost výskytu součtu h[s]
n=100000
# Simulace n dvojic hodů
for i in range(n):
    x=random.randrange(1,7)
    y=random.randrange(1,7)
    s=x+y
    h[s]+=1
```

Simulace házení dvěma kostkami (2)

```
for s in range(2,13): # Tisk pravděpodobností
    anal=(6-abs(s-7))/36
    simul=h[s]/n
    print("s=%2d  P(s)=analyticky %0.3f      "
          "simulace %0.3f      chyba %6.3f" %
          (s,anal,simul,anal-simul))
```

```
s= 2  P(s)=analyticky 0.028  simulace 0.028  chyba -0.000
s= 3  P(s)=analyticky 0.056  simulace 0.056  chyba -0.000
s= 4  P(s)=analyticky 0.083  simulace 0.083  chyba  0.001
s= 5  P(s)=analyticky 0.111  simulace 0.113  chyba -0.001
s= 6  P(s)=analyticky 0.139  simulace 0.137  chyba  0.002
s= 7  P(s)=analyticky 0.167  simulace 0.168  chyba -0.001
s= 8  P(s)=analyticky 0.139  simulace 0.138  chyba  0.001
s= 9  P(s)=analyticky 0.111  simulace 0.113  chyba -0.002
s=10  P(s)=analyticky 0.083  simulace 0.083  chyba  0.001
s=11  P(s)=analyticky 0.056  simulace 0.054  chyba  0.001
s=12  P(s)=analyticky 0.028  simulace 0.028  chyba -0.000
```


I. Pole

Pole

Hodnoty a reference

Hodnotová semantika

- U objektu je důležitá hodnota, nikoliv identita. Proměnná reprezentuje hodnotu.
- Primitivní typy v Pythonu se chovají jako hodnoty (*values*)
- Přiřazení vytvoří nový objekt.

```
a=7
```

```
b=a
```

```
a=6
```

```
print(a)
```

```
6
```

```
print(b)
```

```
7
```

Hodnotová semantika

- U objektu je důležitá hodnota, nikoliv identita. Proměnná reprezentuje hodnotu.
- Primitivní typy v Pythonu se chovají jako hodnoty (*values*)
- Přiřazení vytvoří nový objekt.

```
a=7
```

```
b=a
```

```
a=6
```

```
print(a)
```

```
6
```

```
print(b)
```

```
7
```

Referenční semantika

- Proměnná typu pole je referencí/odkazem (*reference, link*)
- Přiřazení vytvoří nový odkaz na existující objekt.

```
a=[7,3]
b=a
a[1]=6
print(a)
```

```
[7, 6]
```

```
print(b)
```

```
[7, 6]
```

- Pole lze měnit (*mutable*)
- Sdílení odkazů (*sharing, aliasing*)

Referenční semantika

- Proměnná typu pole je referencí/odkazem (*reference, link*)
- Přiřazení vytvoří nový odkaz na existující objekt.

```
a=[7,3]
b=a
a[1]=6
print(a)
```

```
[7, 6]
```

```
print(b)
```

```
[7, 6]
```

- Pole lze měnit (*mutable*)
- Sdílení odkazů (*sharing, aliasing*)

Neměnnost

- Vlastnost datového typu.
- Neměnné objekty po vytvoření změnit nelze — řetězce, *n*-tice

```
s="Ahoj"; s[0]="a"
```

```
TypeError: 'str' object does not support item assignment
```

- Neměnné typy (řetězce, *n*-tice) se také chovají jako hodnoty

```
r=s  
r="Nazdar"  
print(a)
```

```
Nazdar
```

```
print(b)
```

```
Ahoj
```

Neměnnost

- Vlastnost datového typu.
- Neměnné objekty po vytvoření změnit nelze — řetězce, n -tice

```
s="Ahoj"; s[0]="a"
```

```
TypeError: 'str' object does not support item assignment
```

- Neměnné typy (řetězce, n -tice) se také chovají jako hodnoty

```
r=s  
r="Nazdar"  
print(a)
```

```
Nazdar
```

```
print(b)
```

```
Ahoj
```

Práce s neměnnými objekty

- Jak lze s neměnnými objekty pracovat?
- Vytvoříme objekt nový, nezávislý na starém.

```
s="Ahoj"  
r="a"+s[1:]
```

```
>>> r  
'ahoj'  
>>> s  
'Ahoj'
```


Vedlejší efekty funkcí

- Funkce může změnit své změnitelné (*mutable*) parametry

```
def add_one(x):  
    for i in range(len(x)):  
        x[i]+=1
```

```
v=[1,2,3]  
add_one(v)  
print(v)
```

```
[2, 3, 4]
```

- Funkce není čistá (*impure*).
- Vedlejším efektům se pokud možno vyhněte.

Vedlejší efekty funkcí

- Funkce může změnit své změnitelné (*mutable*) parametry

```
def add_one(x):  
    for i in range(len(x)):  
        x[i]+=1
```

```
v=[1,2,3]  
add_one(v)  
print(v)
```

```
[2, 3, 4]
```

- Funkce není čistá (*impure*).
- Vedlejším efektům se pokud možno vyhněte.

Nahrazení vedlejších efektů

```
def add_one_clean(x):  
    return [x[i]+1 for i in range(len(x))]  
  
v=[1,2,3]  
v=add_one_clean(v)  
print(v)
```

```
[1, 2, 2]
```

Kopírování polí

- Přiřazení proměnné typu pole vytvoří nový odkaz na stejné pole

```
a=[7,3]
b=a
a[1]=6
print("a=",a, "b=",b)
```

```
a= [7, 6] b= [7, 6]
```

- Kopírováním se vytvoří nový objekt se stejným obsahem

```
a=[7,3]
b=a.copy() # Lze psát též b=a[:]
a[1]=6
print("a=",a, "b=",b)
```

```
a= [7, 6] b= [7, 3]
```

Kopírování polí

- Přiřazení proměnné typu pole vytvoří nový odkaz na stejné pole

```
a=[7,3]
b=a
a[1]=6
print("a=",a, "b=",b)
```

```
a= [7, 6] b= [7, 6]
```

- Kopírováním se vytvoří nový objekt se stejným obsahem

```
a=[7,3]
b=a.copy() # Lze psát též b=a[:]
a[1]=6
print("a=",a, "b=",b)
```

```
a= [7, 6] b= [7, 3]
```

Neměnost

Výhody

- Vyloučení vedlejších efektů
- Méně chyb
 - Kdy kopírovat, co lze přepsat
 - Vzdálený kód mění proměnné
- Snazší optimalizace
- Snazší paralelizace

Nevýhody

- Trochu menší expresivita.
- Objektů vzniká velké množství, alokace/dealokace paměti.
- Nutnost kopírování.
- Paměťová a výpočetní náročnost.

Existují techniky jak kopírování omezit.

Neměnost

Výhody

- Vyloučení vedlejších efektů
- Méně chyb
 - Kdy kopírovat, co lze přepsat
 - Vzdálený kód mění proměnné
- Snazší optimalizace
- Snazší paralelizace

Nevýhody

- Trochu menší expresivita.
- Objektů vzniká velké množství, alokace/dealokace paměti.
- Nutnost kopírování.
- Paměťová a výpočetní náročnost.

Existují techniky jak kopírování omezit.

Neměnost

Výhody

- Vyloučení vedlejších efektů
- Méně chyb
 - Kdy kopírovat, co lze přepsat
 - Vzdálený kód mění proměnné
- Snazší optimalizace
- Snazší paralelizace

Nevýhody

- Trochu menší expresivita.
- Objektů vzniká velké množství, alokace/dealokace paměti.
- Nutnost kopírování.
- Paměťová a výpočetní náročnost.

Existují techniky jak kopírování omezit.

Dvouzměrné matice

- Pole polí

```
a=[[1,0,2,3],[0,2,3,1],[3,0,2,5]]
```

```
print(a)
```

```
[[1, 0, 2, 3], [0, 2, 3, 1], [3, 0, 2, 5]]
```

```
print(len(a))
```

```
3
```

```
print(a[1])
```

```
[0, 2, 3, 1]
```

```
print(a[1][2])
```

```
3
```

Tisk matice

```
def print_2d_matrix(a):  
    for i in range(len(a)):  
        print(a[i])  
print_2d_matrix(a)
```

```
[1, 0, 2, 3]  
[0, 2, 3, 1]  
[3, 0, 2, 5]
```

- Pole
 - často používaná datová struktura
 - obsahuje n prvků (nejčastěji stejného typu)
 - k prvkům přistupujeme pomocí celočíselného indexu
 - prvky pole mohou být i složené datové typy
- Proměnné jsou reference, aliasing
- Neměnné (immutable) typy, hodnotová semantika
- Příklady použití polí